

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

NÚM.
21

MOZART vs HAYDN II

5, 6 i 7 DE MAIG DE 2017
SALA 1 PAU CASALS

JAN WILLEM DE VRIEND director
OFELIA SALA soprano

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

Comenta aquest concert amb
#auditori #obc

Segueix-nos a

Mitjans Patrocinadors

CATALUNYA
RÀDIO

LA MÚSICA CREA VINCLES

CONCERT DEDICAT AL COMPROMÍS AMB LA GENT GRAN

QUÈ ÉS VINCLESBCN?

És un **nou servei** de l'Ajuntament de Barcelona que vol **reforçar les relacions socials de les persones grans** que se senten soles i millorar el seu benestar, **utilitzant la tecnologia com a eina.**

APUNTA-T'HI

Si tens 65 anys o més, i vius al districte de l'**Eixample** o al districte **Sant Martí** pots participar en la prova pilot que s'ha iniciat. Truca al telèfon **010** (gratuït) o adreça't al teu Centre de Serveis Socials.

barcelona.cat/vinclesbcn

Ajuntament de
Barcelona

PROGRAMA 21

ABRIL DE 2017

DIVENDRES 5 | 20.30h

DISSABTE 6 | 19h

DIUMENGE 7 | 11h

Jan Willem de Vriend director • Ofèlia Sala soprano

WOLFGANG AMADEUS MOZART Salzburg 1756 — Viena 1791

1/	<i>Idomeneo</i> , KV 367. Música del ballet (1781)
Chaconne
Pas seul	14'
2/	<i>Zaide</i> , KV 344: Ruhe sanft... (1780)	7'
3/	<i>Per pietà, bell' idol mio</i> , KV 78	4'
4/	<i>Idomeneo</i> , KV 367. Música del ballet (1781)
Passe-pied	3'
5/	" <i>Bella mia fiamma... / Resta, o cara</i> ", KV 528 (1787)	9'
6/	<i>Idomeneo</i> , KV 367. Música del ballet (1781)
Gavotte	4'
7/	" <i>Misera, dove son... / Ah! Non son io</i> ", KV 369 (1781)	7'

PAUSA

20'

FRANZ JOSEPH HAYDN Rohrau 1732 — Viena 1809

8/	<i>Simfonia en Sol major núm. 100</i> (Hob I/100),
"Militar" (1793-1794)
Adagio - Allegro
Allegretto
Menuet: Moderato
Presto | 22' |
|----|---|-----|

El temps i la durada del concert són aproximats.

Agrairiem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossos. Un mocador redueix notablement el soroll.

Haydn i Mozart: les dues cares de l'estil clàssic. Si el primer acostuma a il·luminar aquest estil amb la intel·ligència sensitiva del joc formal, el segon el fa vibrar en la intimitat afectiva de les emocions humanes.

El 29 de gener de 1781 es va estrenar a Munic *Idomeneo, re di Creta*, la més imponent creació de Mozart en l'àmbit de l'òpera seria. Aquest gènere comportava ocasionalment la presència d'un ballet no vinculat a l'argument de l'òpera, i que es representava al final per cloure brillantment la vetllada. Una carta del mateix Mozart, però, ens informa que en aquest cas el ballet havia de consistir en un *divertissement* vinculat a l'acció, és a dir, un ballet seguidor de la llarga tradició francesa de Lully, Rameau i Gluck. La partitura de Mozart que ens n'ha arribat, recopilada de forma arbitrària, consta de *Chaconne, Pas seul, Passepied, Gavotte i Passacaille*, i no tenim cap indicatiu de com es van distribuir aquestes danses al llarg de l'espectacle. Sembla clar que les dues primeres, les monumentals *Chaconne i Pas seul*, van tancar el tercer i últim acte, ja que són les úniques amb la brillantor cerimonial necessària per fer aquesta funció. L'inici de la *Chaconne*, a més, està temàticament vinculat a l'inici de l'exultant cor que tanca el tercer acte. Les altres danses, de caràcter més gràcil, podrien haver estat situades en algunes de les diverses escenes col·lectives amb intervenció del cor que té aquesta òpera. Per la *Gavotte* devia sentir Mozart una especial debilitat, ja que sis anys més tard la va convertir en el tema principal del rondó que tanca el seu majestuós *Concert per a piano i orquestra en Do major*, K.503.

No sabem del cert si l'ària *Per pietà, bell'idol mio*, K.78, va ser escrita durant la gira europea d'infància (1763-1766), durant l'estada a Viena del 1768 o durant el primer viatge d'adolescència a Itàlia del 1770. El text pertany al llibret de l'òpera *Artaserse*, de Pietro Metastasio, i està destinat al seu protagonista, Artaserse. Defugint l'estil de bravura, tan característic de l'òpera seria, Mozart expressa amb desarmant sinceritat l'affligida súplica de comprensió que adreça a la seva estimada aquest fill del rei persa, atrapat entre les acusacions d'ingratitude d'ella i la impossibilitat de revelar-li els sagnants esdeveniments familiars que l'aclaparen. La tessitura de soprano està pensada per a la veu dels castrats, habituals a l'època i substituïts avui per veus femenines.

Una dècada més tard, l'any 1780, la companyia teatral ambulat de J. H. Böhm es va establir a Salzburg. Possiblement va ser per a ella que Mozart va escriure l'òpera inacabada *Zaide*. L'acció, que transcorre al palau del sultà turc Soliman, assoleix el clímax líric a l'ària *Ruhe sanft, mein holdes Leben*, que la protagonista *Zaide*, favorita del sultà, canta compadida a l'exhaust esclau Gomatz. Es tracta d'una cançó de bressol d'alt voltatge emocional, impregnada de l'esperit llegendari propi del gènere operístic al qual pertany l'obra, és a dir, del *Singspiel*, òpera alemanya d'arrel popular.

Va ser a finals d'aquell mateix any 1780 quan Mozart va rebre l'encàrrec d'escriure *Idomeneo* per a la cort de Munic. Allà va conèixer la comtessa Paumgarten, favorita del príncep elector, que va esdevenir la seva protectora, i com a agraïment Mozart li va escriure el recitatiu i ària *Misera, dove son... Ah, non son io che parlo*, K.369. El text, de l'Ezio de Metastasio, el canta Flúvia, heroïna romana desesperada per la mort d'Ezio, general romà del qual està enamorada. El pare d'ella és el presumpte assassí, però Flúvia, per estalviar-li el càstig, assumeix la culpa i demana al cel la gràcia d'un llamp que la fulmini la seva vida. A mesura que l'escena avança, l'agitat estil vocal s'emparenta cada cop més amb el d'Elettra, la perversa princesa embogida d'*Idomeneo*, amb la diferència que Flúvia no expressa aquí un desesper malèfic, sinó la bogeria de la bondat asfixiada en el dolor.

L'any següent, el 1781, Mozart es va establir a Viena com a músic independent. En l'àmbit vocal va començar així l'època de les seves òperes més conegudes, i la producció d'àries de concert va seguir paral·lelament el seu curs. L'escena (recitatiu i ària) *Bella mia fiamma, addio... Resta, o cara*, K.528 data de l'època de *Don Giovanni* (1787), i va ser escrita a Praga per a Josepha Duschek, soprano amiga de Mozart. Josepha havia tancat Mozart en un pavelló del jardí de la seva Vil·la Bertramka amb l'amenaça de no alliberar-lo fins que no hagués acabat l'ària. Com a revenja, Mozart va omplir l'ària de greus dificultats d'entonació i va amenaçar d'estripar-la a l'instant si la seva amiga no aconseguia cantar-la al primer intent sense cap error. Així, per obra de l'humor mozartian, les paraules amb què el protagonista de l'ària expressa el terrible tràngol d'afrontar la mort van passar a expressar, en boca de Josepha, el terrible tràngol de veure perillar l'honor de la seva competència professional.

Mozart va morir el 1791, quan tenia 35 anys. I Joseph Haydn, que en tenia 59, va començar aquell 1791 una nova vida. Després d'haver viscut trenta anys «reclòs» al palau del príncep Esterházy, a Hongria, va poder viatjar finalment per Europa quan va morir el seu patró. Així, les seves darreres simfonies (93-104) estan destinades al gran públic de Londres. La *Simfonia núm. 100 en Sol major*, estrenada el 31 de març de 1794, va rebre de seguida el sobrenom de «Militar» a causa del solo de trompeta del final del segon temps i al timbre exòtic dels instruments de música turca (triangle, bombo i platerets), que evocaven la música dels geníssers, els soldats d'infanteria de l'exèrcit turc. L'èxit va ser aclaparador, en un moment en què la guerra d'Anglaterra contra la França revolucionària estava en ple apogeu. No obstant això, a l'obra no hi reverbera res del que més tard va ser el transcendent voluntarisme idealista de l'època beethoveniana. El militarisme de Haydn és pintoresc i colorista, i se situa aquí dins el context d'una narració en to de rondalla popular. La introducció lenta del primer *Allegro* estableix el clima en clarobscur del relat. I després del primer tema de l'*Allegro* (una dansa camperola a càrrec dels vents), el segon tema fa entrar en escena, a ritme gallardament cavalcant, el cavaller protagonista de la llegenda. A l'*Allegretto*, aquest cavaller mostra, amb les variades reaparicions del tema, les diverses facetes de la seva personalitat, i al final marxa al combat cridat pel toc de trompeta i acompanyat per les fanfares militars. Després de la pronunciada marcialitat del *Menuetto*, el *Presto* final desferma un *perpetuum mobile* en què l'esperit de lluita i l'esperit de joc s'identifiquen en una escriptura nerviosa i intrigant del més àgil virtuosisme inventiu. Filigrana contrapuntística, contrastos verticals entre *forte i piano*, modulacions impensades, etc. se succeeixen en una forma sonata organitzada de manera que comuniqui tot el vertigen giratori de la forma rondó. A través d'aquestes peripècies, el protagonista es va obrint camí fins a la victòria final, celebrada literalment a toc de bombo i platerets.

ZAIDE

Text: Johann Andreas Schachtner

Ruhe sanft, mein holdes Leben,
schlafe, bis dein Glück erwacht;
da, mein Bild will ich dir geben,
schau, wie freundlich es dir lacht:
Ihr süssen Träume, wiegt ihn ein,
und lasset seinem Wunsch am Ende
die wollustreichen Gegenstände
zu reifer Wirklichkeit gedeihn.

“MISERA! DOVE SON?”- “AH! NON SON IO CHE PARLO”

K.369

Text: Pietro Metastasio: “Ezio” III, 12

[Recitativo]

FULVIA:

Misera! dove son? L'aure del Tebro
Son queste ch'io spiro?
Per le strade m'aggio
Di Tebe e d'Argo; o dalle greche sponde
Di tragedie feconde,
Le domestiche Furie
Vennero a questi lidi,
Della prole di Cadmo e degli Atridi?
Là d'un monarca ingiusto
L'ingrata crudeltà m'empie d'orrore;
D'un padre traditore
Qua la colpa m'agghiaccia;
E lo sposo innocente ho sempre in faccia.
Oh immagini funeste!
Oh memorie! oh martiro!
Ed io parlo, infelice, ed io respiro?

ZAIDE

Text: Johann Andreas Schachtner

Descansa tendrament, estimat meu,
dorm fins que despertis la teva bona
fortuna.
Té, aquí et deixo el meu retrat,
mira com et somriu amablement.
Dolços somnis, gronxeu-lo
i permeteu per fi que els seus desitjos
voluptuosos puguin madurar en la realitat

“MISERA! DOVE SON?”- “AH! NON SON IO CHE PARLO”

K.369

Text: Pietro Metastasio: “Ezio” III, 12

[Recitativu]

FÚLVIA:

Desgraciada! On sóc? Són les brises del
Tíber això que respiro?
És pels carrers de Tebes i d'Argos
que vago? O provinents de les costes
gregues, fecundes en tragèdies,
han vingut a aquestes ribes
les seves Fúries natives,
descendents de Cadmos i dels Àtrides?
Allà, la ingrata crueltat d'un rei injust
m'omple d'espant;
aquí, m'horroritza el crim
d'un pare traïdor; i sempre tinc present el
meu espòs innocent.
Oh imatges funestes!
Oh records! Oh martiri!
I jo encara parlo -infeliç- i encara respiro?

[Aria]

Ah non son io che parlo,
È il barbaro dolore,
Che mi divide il core,
Che delirar mi fa.
Non cura il ciel tiranno
L'affanno in cui mi vedo:
Un fulmine gli chiedo,
E un fulmine non ha.

“BELLA MIA FIAMMA, ADDIO”- “RESTA, OH CARA”

K.528

Text: Michelle Sarcone:
“Cerere placata” II, 5.

[Recitativu]

TITANO:

Bella mia fiamma, addio; non piacque al cielo
Di renderci felici. Ecco reciso,
Prima d'esser compito,
Quel purissimo nodo,
Che strinsero fra lor gli animi nostri
Con il solo voler.
Vivi; cedi al destin, cedi al dovere.
Dalla giurata fede
La mia morte t'assolve;
A più degno consorte... oh pene! unita
Vivi più lieta e più felice vita.
Ricordati di me; ma non mai turbi
D'un infelice sposo
La rara rimembranza il tuo riposo.
Regina, io vado ad ubbidirti; ah tutto
Finisca il mio furor col morir mio.
Cerere, Alfeo, diletta sposa, addio!

[Ària]

Ah! no sóc jo qui parla,
és el terrible dolor,
que em trenca el cor
i em fa delirar.
Al tirà el cel no li preocupa
el turment que jo pateixo:
li demano que un llamp em llevi la vida,
però no me n'envia cap.

“BELLA MIA FIAMMA, ADDIO”- “RESTA, OH CARA”

K.528

Text: Michelle Sarcone:
“Cerere placata” II, 5.

[Recitativu]

TITÀ:

Bella estimada, adéu. No li va plaure al cel
de fer-nos felços. Heus aquí trencat,
abans de completar-se,
el sagrat lligam
que només amb la voluntat
estrenyia les nostres ànimes.
Viu; sotmet-te al destí, accepta el teu deure.
La meva mort t'allibera
de la fe que em vas prometre;
unida a un marit més digne... oh dolor!
viu una vida més alegre i felç.
Recordat de mi, però no permetis
que la memòria d'un espòs desgraciat
torbi la teva pau.
Reina, me'n vaig per obeir-te. Ah! Que tot
el teu furor s'acabi amb la meva mort.
Cerere, Alfeu, estimada esposa, adéu!

[Aria]

(a Proserpina)

Resta, oh cara; acerba morte

Mi separa, oh Dio! da te.

(a Cerere)

Prendi cura di sua sorte,

Consolarla almen procura.

(ad Alfeu)

Vado... ah! lasso! addio per sempre...

Quest'affanno, questo passo

È terribile per me.

Ah! Dov'è il tempio, dov'è l'ara?

(a Cerere)

Vieni, affretta la vendetta!

Questa vita così amara

Più soffribile non è.

(a Proserpina)

Oh cara, addio per sempre!

PER PIETÀ, BELL'IDOL MIO

Per pietà, bell'idol mio,
non mi dir ch'io sono ingrato;
infelice e sventurato
abbastanza il Ciel mi fa.

Se fedele a te son io,
se mi struggo ai tuoi bei lumi,
sallo amor, lo sanno i Numi
il mio core, il tuo lo sa.

[Ària]

(a Prosèrpina)

Queda't, oh estimada; l'amarga mort

em separa, oh Déu, de tu.

(a Cerere)

Tingues cura de la seva sort;

intenta almenys consolar-la.

(a Alfeu)

Me'n vaig... ai las! Adéu per sempre...

Aquest turment, aquesta situació

són terribles per a mi.

Ah! On és el temple? On és l'altar?

(a Cerere)

Vine, apressa la venjança!

Aquesta vida tan amarga

no la puc sofrir més temps.

(a Prosèrpina)

Oh estimada, adéu per sempre!

PER PIETÀ, BELL'IDOL MIO

Tingues pietat, ídol meu,
no em diguis que sóc ingrát;
que d'infeliç i dissortat
prou que me'n fa el Cel.

Si et sóc fidel a tu,
si em fonc amb la llum dels teus ulls,
prou bé que ho sap l'amor, i els deus,
i el meu cor, i el teu també.

INFORMACIÓ I SERVEIS DISPONIBLES AL WEB DE L'AUDITORI

www.auditori.cat

La setmana del concert podreu descarregar el **programa de mà** per venir preparats de casa. Hi trobareu també tota la informació de l'emissió del concert per Catalunya Música i Radio Clásica de RNE.

A cada fitxa del concert trobareu la **llista de Spotify** per escoltar les obres amb antelació.

Els **textos de les obres cantades** estaran disponibles a la fitxa del concert, dies abans de la cita.

Trobareu el calendari de **La Prèvia**, les xerrades gratuïtes que us oferim abans d'alguns concerts, perquè no us en perdeu ni una.

El contacte per apuntar els vostres fills o néts al **Club del Petit Concert**, perquè estiguin ben entretinguts mentre vosaltres gaudiu del concert.

Tots els **avantatges per als abonats** a l'OBC. Per cert, **SABIEU QUE...**

... ELS ABONATS A L'OBC

Tenen un descompte del 20% al servei de cafeteria, presentant el carnet d'abonat abans de pagar!!!

PROPER CONCERTS QUE NO US PODEU PERDRE

OBC: MAX RICHTER: VIVALDI RECOMPOSED

→ 12, 13 i 14 MAI / SALA 1 Pau Casals

→ 20.30h, 19h i 11h

Preus de 10€ a 56€

CAMBRA: INTOCABLES: VILDE FRANG I NICOLAS ALTSTAEDT

→ 21 MAI / SALA 2 Oriol Martorell

→ 20.30h

Preu de 28€

BMB: ELS PLANETES DE HOLST

→ 21 MAI / SALA 1 Pau Casals

→ 18h

Preu 16€

FESTIVAL CASTELL PERALADA

Juliol-Agost 2017

El clàssic de l'estiu!

© Chris Gloag

© Marco Borggreve

ORQUESTRA DEL CAPITOLE DE TOULOUSE

IRÈNE THEORIN & TUGAN SOKHIEV

8
JULIOL

Claude DEBUSSY - *Prélude à l'après-midi d'un faune*
Richard STRAUSS - *Quatre dernières chansons (Vier letzte Lieder)*
Modest MÜSSORGSKI - *Quadres d'una exposició (orquestració de Maurice Ravel)*

INFORMACIÓ I VENDA D'ENTRADES:

www.festivalperalada.com - T. 902 37 47 37

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

L'OBC va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, consolidant el projecte de l'Orquestra Pau Casals (1919-1937) que la guerra civil va interrompre. Avui dia, tot respectant l'esperit original de Pau Casals, oberta al món i compromesa amb la societat, es cuida especialment dels nostres artistes i el nostre patrimoni, i la seva missió és la de divulgar la música simfònica clàssica des de mitjans del segle XIX fins a la creació contemporània.

L'Orquestra té la seu a l'Auditori de Barcelona, amb 24 programes de temporada estable, a més d'altres concerts que volen acostar la música simfònica a tota la ciutadania: cinema en versió original, òperes, concerts familiars, escolars i per a joves, o experimentant registres diferents amb artistes d'altres gèneres. També ofereix concerts en llocs emblemàtics com la Sagrada Família, la Plaça de la Catedral o la platja de la Barceloneta.

El primer director titular va ser Eduard Toldrà, i des del setembre de 2015 ho és Kazushi Ono, càrrec que compagina amb la titularitat de l'Orquestra Metropolitana de Tòquio i de l'Orquestra de l'Òpera de Lió. Al llarg de la seva trajectòria han dirigit l'OBC: Belohlavek, Celibidache, Decker, Hogwood, Inbal, Koopman, Kreizberg, Krivine, López Cobos, Mas, Minkowski, Oue, Plasson, Ros-Marbà, Rostropovich, Sinaisky, Slatkin... i entre els solistes convidats destaquen: Lang Lang, Barenboim, Mutter, Stern, Lupu, Franz Peter Zimmermann, Volodos, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Alcía de Larrocha, Teresa Berganza, Pinchas Zukerman, Argerich, Ida Haendel, Barbara Hendricks, Joshua Bell, Hilary Hahn, Kremer, Truls Mork, Mullova, Anderzewsky, Fellner, Shaham, Natalia Gutman, Buchbinder, Achúcarro, Arrau, Arthur Rubinstein... i molts d'altres.

L'OBC ha realitzat gires per diferents països d'Europa, Àsia i els EUA, actuant a: Musikverein, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw, Royal Albert Hall, Kennedy Center i Carnegie Hall.

PRIMERS VIOLINS Lisanne Soeterbroek*, concertino invitada / Cristian Chivu, concertino associat / Raúl García, assistent concertino / María José Aznar / Sarah Bels / José Valentín Centenero / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú **SEGONS VIOLINS** Alexandra Presaizen, solista / Emil Bolozan, assistent / María José Balaguer / Jana Brauning / Patricia Bronisz / Assumpta Flaqué / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs **VIOLONS** Ashan Pillai, solista / Josephine Fitzpatrick, assistent / Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süssmayr **VIOLONCELS** José Mor, solista / Vincent Ellegiers, assistent / Núria Calvo / Lourdes Duño / Jaume Güell / Olga Manescu / Linda d'Oliveira / Jean-Baptiste Texier **CONTRABAIXOS** Christoph Rahn, solista / Dmitri Smyshlyaev, assistent / Jonathan Camps / Apostol Kosev / Josep Mensa / Matthew Nelson / Albert Prat **FLAUTES** Bea Cambrils / Christian Farroni, assistent / Ricardo Borrull, flautí **OBOËS** Disa English, solista / José Juan Pardo / Dolores Chiralt, assistent / Molly Judson, corn anglès **CLARINETS** Larry Passin, solista / Francesc Navarro / Josep Fuster, assistent i clarinet en mi b / Alfons Reverté, clarinet baix **FAGOTS** Silvia Coricelli, solista / Noé Cantú / Thomas Greaves, assistent / Slawomir Krzysmalski, contrafagot **TROMPES** Juan Manuel Gómez, solista / Joan Aragó / David Bonet / Juan Conrado García, assistent solista / David Rosell, assistent **TROMPETES** Mireia Farrés, solista / Adrián Moscardó / Angel Serrano, assistent **TROMBONS** Eusebio Sáez, solista / Vicent Pérez / Gaspar Montesinos, assistent / Raul García, trombó baix **PERCUSSIÓ** Joan Marc Pino, assistent / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila / Miguel Ángel Martínez* **ARPA** Magdalena Barrera **CONTINU** Gregori Ferrer* **ENCARREGAT D'ORQUESTRA** Walter Ebenberger **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL** Begoña Pérez **RESPONSABLE TÈCNIC** Ignasi Valero **PERSONAL D'ESCENA** Joan Luis

*col·laborador

JAN WILLEM DE VRIEND director

© Michiel Van Nieuwkerk

Jan Willem de Vriend és director convidat principal de l'OBC des de la temporada 2015-2016

- Director principal de l'Orkest van het Oosten d'Enschede des del 2006
- Director principal de la Residentie Orkest de la Haia des de la temporada 2015-2016
- Director convidat principal de l'Orchestre National de Lille des del setembre de 2016

De 1982 a 2015, de Vriend va ser director artístic i violinista del Combattimento Consort Amsterdam, que ell mateix va fundar i que va aconseguir molts èxits, especialment amb obres poc conegudes dels segles xvii i xviii i del repertori clàssic neerlandès d'avantguarda. També va assolir un gran èxit internacional: després d'arrencar amb una sèrie pròpia al Concertgebouw Amsterdam fer una gira per tot el món.

Alguns dels seus compromisos més recents o immediats inclouen l'Orkest van het Oosten, la Philharmonie Zuidnederland, la Residentie Orkest, la Rotterdams Philharmonisch Orkest, la Royal Concertgebouw Orchestra, la National Orchestra of Flanders, l'Orchestre National de Lille, la Konzerthaus Orchester Berlin, l'NDR Orchester, la Philharmonie Stuttgart, la WDR Orchester, la Tonhalle Orchester, l'OBC, la Bergen Philharmonic i la Melbourne Symphony Orchestra.

OFELIA SALA soprano

© Antoni Bofill

Ofelia Sala va col·laborar amb l'OBC per darrera vegada en la gira a Frankfurt de l'any 2008

Neix a València. Després del estudis al Conservatori Superior i a la Musikhochschule de Munic, la seva trajectòria professional l'ha portada a actuar en escenaris tan emblemàtics com el Metropolitan de Nova York, l'Òpera de Chicago, La Scala de Milà, el Maggio Musicale Fiorentino, el Gran Teatre del Liceu de Barcelona, el Teatro Real de Madrid, el Palau de les Arts de València, l'ABAO de Bilbao, l'Òpera d'Oviedo, la Maestranza de Sevilla, la Bayerische Staatsoper de Munic, la Deutsche Oper i l'Staastoper de Berlín, la Semperoper de Dresden, l'Opernhaus de Zuric, el Théâtre Châtelet de París o el New National Theater de Tòquio.

En concert ha actuat al Carnegie Hall de Nova York, al Wigmore Hall de Londres, a la Philharmonie i al Konzerthaus de Berlín, a l'Herkulesaal de Munic, al Gewandhaus de Leipzig, al Concertgebouw d'Amsterdam, a la sala Txaikovski de Moscou, al Palau de la Música i l'Auditori Barcelona, a l'Auditorio Nacional de Madrid i al Palau de la Música de València, participant també en festivals com la Ruhr-Triennale, la KlangBogen Wien, el Yehudi Menuhin de Gstaad, l'Internationale Musikfestwochen Luzern, el Rostropovitx de Moscou, el de Beijing, el Dresdner Musikfestspiele, la Schubertiada de Barcelona i el de Vilabertran, la Quinzena Musical de Sant Sebastià, i el de Granada, amb directors com G. Albrecht, H. Bicket, H. Blomstedt, F. Brüggen, O. Dantone, Ch. von Dohnányi, R. Frühbeck de Burgos, H. Haenchen, A. Jordan, J. López Cobos, F. Luisi, L. Maazel, N. Marriner, Z. Mehta, R. Muti, G. Nosedà, J. Pons, A. Ros Marbà, P. Schneider, J. Tate i Ch. Thielemann.

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA
KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

NOVA
TEMPORADA
17/18

ENTRADES I ABONAMENTS JA A LA VENDA

ABONAMENT A LA CARTA

Per la compra d'un mínim de 6 concerts diferents de la Temporada OBC 2017-2018 obtindreu un 15% de descompte sobre el preu normal de les entrades.

15%

DESCOMPT
en el preu
normal de les
entrades

ABONAMENTS

6

CONCERTS
DE 140€ A 252€

12

CONCERTS
DE 255€ A 485€

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

LA MÚSICA ENS TOCA

ANTONI WIT **director**
DANIEL MÜLLER-SCHOTT **violoncel**
MARIA JOÃO PIRES **piano**
FRANK PETER ZIMMERMANN **violí**
MARC ALBRECHT **director**
NIKOLAJ ZNAIDER **violí**

SIMFONIA DEL NOU MÓN **DVORÁK**
L'EMPERADOR **BEETHOVEN**
QUADRES D'UNA EXPOSICIÓ **MUSSORGSKI**
AIXÍ PARLÀ ZARATHUSTRA **STRAUSS**
SIMFONIA NÚM. 4 **MAHLER**
LA INACABADA **SCHUBERT**
HEROICA **BEETHOVEN**
CONCERT DE VIOLÍ **TXAIKOVSKI**

...I MOLT MÉS!

PROPER CONCERT IMPRESCINDIBLE

MÚSICA
ANTIGA

FESTIVAL BACH: CONCERTS DE BRANDENBURG AKADEMIE FÜR ALTE MUSIK BERLIN

L'AKAMUS clou la integral dels Concerts de Brandenburg que va encetar a L'Auditori la temporada anterior. Una cita ineludible per als amants de la música del Barroc.

Dijous
11 MAIG
20.30h

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat